

Til § 4.

I Forhold til § 4 i Loven af 1933 er der i Stk. 3 foretaget den Ændring, at Justitsministeren kun under ganske særlige Omstændigheder kan gøre Undtagelse fra Paragraffens Bestemmelser, herunder navnlig meddele Bevilling eller Godkendelse som Leder til Personer, der driver Udlejningsvirksomhed. Man har ikke ment at burde foreslaa helt at udelukke saadanne Personer fra at faa Bevilling eller Godkendelse som Leder. Der er nemlig i enkelte Tilfælde efter Loven af 1933 givet saadanne Bevillinger, og disse maatte i hvert Fald opretholdes; men her til kommer, at det for en Filmsproducent, der faar Bevilling, kan være af Interesse samtidig at kunne drive nogen Udlejningsvirksomhed, idet Afsætningen af de producerede danske Film til Udlandet undertiden vil fremmes derigennem, at der aftages Film fra vedkommende fremmede Land.

De øvrige foretagne Ændringer er nødvendiggjort ved den ændrede Affattelse af § 2.

Til § 5.

Som Følge af den i § 27 foreslaaede forøgede Afgift af Biografteatrenes Overskud vil Bevillingshaverne fremtidig være mindre interesserede i en rimelig Fastsettelse af den Leje, der skal svares af Teaterlokalerne, medens Staten af Hensyn til Afgifterne har Interesse i, at der kun svares en passende Leje.

Det foreslaas derfor, at Lejekontrakterne skal godkendes af den bevilgende Myndighed, der kan indhente en Udtalelse fra den i Henhold til Lov Nr. 55 af 23. Marts 1937 oprettede Voldgiftsret.

Til § 6.

Paragraffen svarer til § 5 i Loven af 1933. Den foreslaaede Ændring er motiveret ved, at Bevilling efter Forslagets § 2 kun kan meddeles saadanne Aktieselskaber, der producerer danske Film.

Til §§ 7—11.

Paragrafferne er enslydende med §§ 6—10 i Loven af 1933.

Til § 12.

Paragraffen svarer til § 11 i Loven af 1933, men afviger fra denne derved, at det udtrykkelig foreskrives, at Bevillingen bortfalder ved Bevillingshaverens Død. Dette staar i Forbindelse med, at Reglen i § 13 i Loven af 1933, hvorefter en Bevillingshavers Enke har Ret til at indtræde i Bevillingen, foreslaas ophævet.

Den gældende Bestemmelse maa søge

sin Begrundelse i, at Biografteatervirksomhed kan sidestilles med almindelig Forretningsvirksomhed, og at det derfor maa tilkomme Enken at udnytte den af Manden skabte Virksomhed. Denne Betragtning er imidlertid som foran fremhævet forfejlet, idet Virksomhedens økonomiske Hovedgrundlag er det ved Bevillingssystemet skabte Monopol.

Under Hensyn til Filmens samfundsmæssige Betydning meddeles Bevilling til de Personer, der besidder de bedste Kvalifikationer for at røgte denne samfundsmæssige Opgave, men det vilde da være ganske i Strid hermed at give Enken Krav paa Bevillingen uden Hensyn til Kvalifikationer. Som Regel har Bevillingshaveren kun anbragt en ringe Kapital i Teatret, og det er selvfølgelig, at denne skal udløses ved Bevillingshaverens Død, eventuelt gennem Justitsministeriets Medvirken. Bevillingen bør opslaas ledig, og Enken kan da søge den ledige Bevilling paa lige Fod med andre Ansøgere. Saafremt hun ikke faar Bevilling, yil der om fornødent kunne ydes hende en Understøttelse af Filmsfonden, jfr. § 28.

Til § 13.

Paragraffen er bortset fra en formel Ændring enslydende med § 12 i Loven af 1933.

Til § 14.

Paragraffen er enslydende med § 20 i Loven af 1933.

Til § 15.

Som foran anført svarer Paragraffens Bestemmelser til Næringslovens Regler for Udstedelse af Næringsbrev.

Til § 16.

Erfaringen har vist, at Udlejningsselskaberne og Produktionsselskaberne ofte over for Bevillingshaverne stiller som Betingelse for Udleje af en dansk Film, at der aftages en eller flere udenlandske Film, som Bevillingshaveren ellers ikke vilde aftage.

I den seneste Tid har man set Udlejningsselskaber optage danske Film for derigennem at faa afsat deres udenlandske Film. Et eventuelt Tab paa de danske Film skal opvejes ved den indvundne Fortjeneste paa billigt købte udenlandske Film, som Udlejningsselskabet kræver overtaget samtidig med de danske. Hele denne kunstige Ordning fører let til Kvalitetsforringelse af de udenlandske Film, og dette er samfundsmæssigt set uheldigt. Det foreslaas derfor i Stk. 1, at Personer eller Selskaber, der producerer danske Film, som Hovedregel kun maa udleje deres egen Produktion, og